

БЕЛЕЖКИ КЪМЪ ГЛАВА XV.

¹ Hopf. 190.

² Robert de Clary, cap. LXIV, LXV (ed. Hopf, Chroniques grécoromaines стр. 51, 52).

³ Theiner, Mon. Slav. merid., I, 34.

⁴ Ср. списъка, макаръ и непълненъ, на българскитѣ епархии, споредъ ржкописа отъ XIII вѣкъ у Weidenbach, Calendarium historico-christianum, Regensburg, 1855, 276.

⁵ Голубинскій, 264—285. Hopf 224.

⁶ Apud nos haec duo nomina primas et patriarcha paene penitus idem sonant, cum patriarchae et primates teneant unam formam, licet eorum nomina sint diversa. Theiner, Mon Slav., I. 25.

⁷ Преписката на Калояна съ Инокентий III е запазена само въ латинския ѝ преводъ; славянскитѣ оригинали е изгубенъ. Theiner, Mon. Slav. mer., I 15—39. Migne, Innoc. III opera (Paris, 1855). По-обстойно и по-пълно описание има у Голубински 264—280. Ср. Дриновъ, Исторія болгарской церкви, 68—80; Макушевъ, op. cit., 18—26.

⁸ Robert de Clary, гл. CVI. Пакъ къмъ това време се отнася и разказанитѣ епизодъ, споредъ мнението на Klimke, Die Quellen zur Geschichte des vierten Kreuzzuges, Breslau, 1875, 18.

⁹ За преговоритѣ, вж. Никита, 809; за Бонифациевитѣ планове: Ville-Hardouin, § 276; за Renier de Trit, id., § 304, 311.

¹⁰ Макушевъ, 35 и сл. Ville-Hardouin, Мém., ed Wailly, Par. 1872, стр. 211 и сл. гл. 80, 81.

¹¹ Ville-Hardouin, гл. 140—145. Clary, гл. 112. Макушевъ, 37, Hopf, 214. Epistola Henrici imperatoris (до папата) отъ юний 1205 г. Theiner, Mon. Slav., I, 41. Никита, 812.

¹² Quod dominus meus imperator sanus, teneatur et vivus, qui ab eodem Ioannitio satis, ut asserunt, pro tempore honorabiliter procuratur, cum quibusdam aliis, quos tamen adhuc expresse nescimus nominare. Theiner, I. c.

¹³ Ibid. № LXIV и LXVIII.

¹⁴ Писаль е около 1241 г. Ed. Leibnitz, Hannover, 1698, 444.

¹⁵ Сърбина Теодосия животъ Немани, у Павловича, Домаћи извори за српску историју (Београд 1876), I, 88.